

dium - regnes fra tidspunktet for aftalens indgåelse, jf. lovforslagets § 18, stk. 2. Da det imidlertid må anses for vigtigt, at det så vidt muligt sikres, at fristen ikke løber, før forbrugeren er bekendt hermed, foreslås det samtidig, at der indføres en regel om pligt for den erhvervsdrivende til udtrykkeligt at give forbrugeren relevante oplysninger om, fra hvilket tidspunkt fortrydelsesfristen skal regnes.

Da den erhvervsdrivende skal opfylde sin oplysningspligt, inden der overhovedet indgås en aftale, vil den pågældende ikke kunne oplyse forbrugeren om det nøjagtige tidspunkt for, hvornår fortrydelsesfristen begynder at løbe. Den erhvervsdrivende vil derimod kunne give forbrugeren de for trydelsesfristens beregning relevante oplysninger.

Hvis der f.eks. er tale om, at den erhvervsdrivende som led i et system for fjernsalg udbyder finansielle tjenesteydelser gennem annoncering, kan det i annoncen oplyses, at fortrydelsesfristen – forudsat at forbrugeren har fået alle de oplysninger, der kræves efter loven - begynder at løbe den dag, da virksomheden modtager forbrugers bestilling, og at dette ved almindelig postforsendelse vil sige dagen efter afsendelsen af bestillingen og ved bestilling pr. elektronisk post samme dag, som e-posten sendes.

Der henvises endvidere til den foreslåede bestemmelse i § 12, stk. 2, nr. 2, hvorved der indføres et tilsvarende krav i relation til fjernsalgsaftaler vedrørende varer og ikke-finansielle tjenesteydelser. Der er dog ikke med denne bestemmelse tale om et forudgående oplysningskrav, men om et krav om meddelelse af oplysning herom på varigt medium efter aftalens indgåelse, medmindre forbrugeren allerede har modtaget oplysningerne på denne måde.

Gives oplysningerne først efter aftalens indgåelse, vil den erhvervsdrivende skulle oplyse om det præcise tidspunkt for, hvornår fristen begynder at løbe.

Den erhvervsdrivendes pligt til at oplyse om betingelserne for at fortryde en finansiell tjenesteydelse omfatter endvidere et krav om, at den erhvervsdrivende skal oplyse forbrugeren om, at fortrydelsesretten kun gælder, indtil aftalen er blevet helt opfyldt af begge parter, jf. herved lovforslagets § 18, stk. 5, og bemærkningerne hertil.

I nr. 4 foreslås det endvidere til gennemførelse af direktivets artikel 3, stk. 1, nr. 2, litra c, at der skal gives oplysning om eventuelle særlige risici ved tjenesteydelsen som følge af ydelsens særlige karakter eller som følge af de operationer, der skal gennemføres, ligesom der skal gives oplysning herom, hvis ydelsens pris afhænger af udsving på de finansielle markeder,

og hvis historiske afkast ikke kan benyttes til at danne forventninger om fremtidige afkast.

I bestemmelsen ligger alene et krav om at give de oplysninger vedrørende risici og afhængighed af udsving på kapitalmarkedet mv., som standardmæssigt er af betydning for potentielle kunder. Der stilles således ikke krav om, at der redegøres detaljeret for baggrunden for, at den finansielle tjenesteydelse er forbundet med særlige risici mv.

Som eksempel på tilfælde, hvor der er tale om en ydelse, der efter sin karakter er forbundet med særlige risici, og hvis pris afhænger af udsving på kapitalmarkedet, kan nævnes køb af børsnoterede aktier.

I tilfælde, hvor ydelsens pris afhænger af udsving på kapitalmarkedet, som den erhvervsdrivende er uden indflydelse på, og som kan forekomme i fortrydelsesperioden, har forbrugeren ikke adgang til at fortryde fjernsalgsaftalen, jf. lovforslagets § 17, stk. 2, nr. 3.

Der kan dog også tænkes finansielle tjenesteydelser, der indebærer særlige risici, således at der efter nr. 4 skal gives oplysning herom, uden at der samtidig er tale om, at prisen for ydelsen afhænger af udsving på kapitalmarkedet. Som eksempel kan nævnes køb af anparter i et risikofyldt anpartsprojekt.

Det bemærkes, at der i § 29, stk. 1, nr. 2, foreslås en regel om bødestraf for grov eller oftere gentagen overtrædelse af pligten til forud for aftalens indgåelse at give oplysning i overensstemmelse med § 13, stk. 1, nr. 4, dvs. om eventuelle særlige risici ved den finansielle tjenesteydelse mv., jf. om baggrunden herfor i bemærkningerne til § 29.

Det følger endvidere af almindelige erstatningsregler, at hvis en erhvervsdrivende har undladt at oplyse om særlige risici som nævnt i nr. 4, vil den pågældende (kunne risikere at) skulle betale erstatning for det tab, som forbrugeren har lidt som følge heraf.

Efter den foreslåede bestemmelse i nr. 5 skal der yderligere oplyses om det beløb, som kan afkræves forbrugeren i henhold til lovforslagets § 22, stk. 1. Denne bestemmelse tilsigter at gennemføre (dele af) artikel 3, stk. 1, nr. 3, litra a, i det finansielle fjernsalgsdirektiv.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 22, stk. 1, hvorefter forbrugeren under visse forudsætninger kan afkræves betaling for den del af den finansielle tjenesteydelse, der allerede er leveret på fortrydelsestidspunktet.

Endvidere skal der efter nr. 6, som tilsigter at gennemføre artikel 3, stk. 1, nr. 3, litra f, i det finansielle direktiv, gives oplysning om en eventuel lovvalgs- og/eller værnetingsklausul i aftalen.